

Anne Baastrup (SF):

Der er næppe tvivl om, at debatten i dag har vist relationerne: Der er i alt 26 millioner flygtninge og internt fordrevne i verden, og Danmark modtager asylansøgere i en størrelsesorden på 5.000-6.000 om året, hvoraf ca. halvdel afvises. De tal er det meget centralt at holde fast ved i denne debat.

SF afviste regeringens ansøgning om at anvende MIKA-fonden til Nordvest- og Nordøstsomalia af to grunde:

For det første fordi den fremgangsmåde, regeringen ville anvende, efter vores opfattelse ville hæmme fredsprocessen, og for det andet fordi der ikke var mulighed for, at den danske regering kunne opfylde flygtningekonventionens krav om, at de afviste skulle kunne vende tilbage i sikkerhed og værdighed.

Men jeg vil anvende min taletid i dag til at begrunde, hvorfor vi sammen med Socialdemokratiet, De Radikale og CD er kommet med et forslag til vedtagelse, som jeg så sandelig håber bliver vedtaget:

Sagen er den, at MIKA-rammen i dag består af 2,3-2,4 mia. kr., hvoraf halvdelen går til miljøformål rundt omkring i verden og den anden halvdel til katastrofebistand.

I virkeligheden har det imidlertid vist sig, at det er ganske få af midlerne, der rent faktisk går uden for landets grænser. Hvis man f.eks. ser på MIKA-fondens oprindelige formålsbestemmelser og så tager i betragtning, at vi stort set kun har brugt 15 mio. kr. til Bosnien, som ligger inden for rammen, og at vi derudover har anvendt stort set resten af midlerne til de bosniske flygtnings integrationsprogram, så synes jeg, der er brug for, at vi på nuværende tidspunkt begynder at sadle om.

Sagen er jo i al sin enkelthed den, at katastrofemidlerne nu er blevet et tilskud til indenrigsministerens budget, og at SF ønsker, at midlerne skal bruges efter deres oprindelige hensigt, det vil sige de steder, hvor der kan tænkes at opstå katastrofer, og hvor mennesker sendes på flugt, og det vil sige til en forebyggende indsats.

Sagen er nemlig den, at der ikke er nogen støttemuligheder til det forebyggende arbejde, som f.eks. opbygges af NGO'er, eller til andre fredsskabende initiativer i forbindelse med ulmende konflikter. Vi ved jo f.eks., at i SNG-landene og til dels i Baltikum har både myndighederne og NGO'erne et ønske om at få støtte til at implementere international flygtningelovgivning, herunder oprette modtagelsescentre

for asylsøgere m.v., men der ingen penge til det, i hvert fald ikke penge, som Danmark kan yde.

Sagen er også den, at når ulykken er sket, har Danida relativt store muligheder for at bistå med humanitær bistand. Men det, vi kan se, er altså, at der er finansieringsproblemer, når det drejer sig om alternative indsatser såsom konfliktløsning, kapacitetsopbygning af lokale NGO'er osv. Det er der også brug for at vi kan anvende pengene til. Og når ulykken så er overstået og hverken nødhjælpspenge eller udviklingsbistand kan bruges, så opstår der et nyt hul.

Et eksempel herpå er, som jeg sagde før, Bosnien. Her ydede Danmark stor bistand under krigen, men nu, da landet skal genopbygges, yder Danmark stort set ingen penge. Og tilsvarende toner hører vi jo fra SNG-landene og især fra de afrikanske lande.

SF vil derfor foreslå, at MIKA-rammens katastrofedel fremover anvendes i overensstemmelse med traditionerne for god dansk bistand.

Og konkret skal det fortolkes sådan, at SF ønsker – og vi håber så sandelig, at ministeren for udviklingsbistand kommer med en redegørelse, der svarer hertil – at administrationen af katastrofedelen af MIKA-fonden bliver administreret af Udenrigsministeriet, således at man rent faktisk kan anvende den projektekspertise, som Udenrigsministeriets udviklingsafdeling har, til lige præcis at ramme det således ind, at man ikke fremover vil kunne se, at vi fra SF's side kan sætte spørgsmålstejn ved, om en given støtte forhindrer en fredsproces, for det er altså de elementer, der skal involveres i den fremtidige brug af katastrofedelen.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er nærmest et opklarende spørgsmål, for nu har vi jo fået det forslag til vedtagelse, som bl.a. er stillet af fru Anne Baastrup, og det ser jo sådan set rimelig fornuftigt ud, men jeg har bare svært ved at se, hvad det har med forespørgslen og debatten at gøre, og det er det, jeg godt vil have at vide.

Regeringen opfordres nemlig til at give en redegørelse for, »hvorledes Miljø- og katastroferammen kan gøre det muligt at styrke indsatsen over for de globale miljøproblemer og sikre bistanden i internationale katastrofesituationer«, og det er umiddelbart fint nok alt sam-